

Č. 10.612.

Samospráva obecní. — Řízení správní (Slovensko): Kterým úřadům přísluší rozhodovati ve věci zárobkové daně I. třídy, jakožto dani (dávce) obecní?

(Nález ze dne 13. června 1933 č. 10.423.)

V ě c: Firma »Ružomerské Mautnerovské textilní závody, úč. spol. v Ružomberku« proti zemskému úřadu v Bratislavě o odpis daně zárobkové I. třídy.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lka žádala městskou radu v Ružomberku za odpis zárobkové daně I. třídy předepsané za r. 1918 částkou 3.969 Kč, ježto jest podle dohody s obcí od všech obecních přírážek a jiných veřejných dávek osvobozena. Žádost byla městskou radou zamítnuta a odvolání st-lky nevyhovělo městské zastupitelstvo v Ružomberku. Dalšímu odvolání vyhověl okresní úřad v Ružomberku částečně a sprostil st-lku povinnosti k placení uvedené daně ve výši 3.945 Kč. K odvolání města Ružomberku zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím v odpor vzatý výměr okresního úřadu a prohlásil, že odvolání st-lky se stalo bezpředmětným. Svě rozhodnutí opřel o tyto důvody: »Podle výslovného ustanovení § 27 zák. čl. IX:1918 přestala býti, počínajíc dnem 1. ledna 1918, zárobková daň I. třídy daní státní, ale podle zdejšího názoru nestala se obecní přírážkou, skoro by se mohlo tvrditi, že se stala obecní dávkou. Ohledně způsobu vyměřování, cesty rekursní a ostatní manipulace zůstaly v platnosti dosavadní předpisy. Jediná změna byla v tom, že vyměřené částky daně se nepředpisovaly v hlavní knize přímých daní, ale v hlavní knize obecních přírážek. Kompetentními k vyřizování případných žádostí o odepsání zárobkové daně I. třídy zůstaly tedy i nadále úřady finanční, co i oběžník býv. uh. min. fin. č. 81.058/1918 výslovně stanoví. Poněvadž v daném případě o žádosti toho druhu rozhodovaly úřady nepřislušné, rozhodl zemský úřad bez zkoumání věcných námitek ve smyslu enunciátu toho výměru.«

Stížnost podaná na toto rozhodnutí uplatňuje, že podle odst. 3 čl. I vl. nař. č. 131/1922 Sb. přísluší správa zárobkové daně I. třídy sazby a—d, která byla § 27 zák. čl. IX:1918 přenechána obcím, i nadále samosprávným svazkům, takže o sporné otázce mohly v daném případě rozhodovati jen úřady samosprávné.

Nss shledal námitku tu důvodnou.

Podle § 27 cit. zák. článku přestala daň zárobková I. třídy sazby a—d vyměřovaná podle § 2 zák. čl. XXIX:1875 býti dnem 1. ledna 1918 státní daní a byla přenechána obcím a městům. Tím stala se tato státní daň daní (dávka) obecní, jenže v důsledku toho, že i státní daně byly tehdy vybírány obecními orgány a o opravném prostředku rozhodovaly daňové komise správního výboru (§§ 3 a 9 č. 2 zák. čl. XI:1909, resp. § 25 zák. čl. LII:1912), nemohla ohledně příslušnosti k vyměření resp.

k rozhodování o opravném prostředku nastati žádná změna. Proto stanovil odst. 2 § 29 zák. čl. IX:1918, že pro vyměření, opravné řízení, správu daně a promlčení zůstávají dosavadní zákonná ustanovení v platnosti.

V tomto zákonném stavu nastala změna zákonem č. 43/22 o oddělení státní finanční správy od obecní a municipální správy. Podle § 1 byly záležitosti státní finanční správy až na výjimky v zákoně zvláště uvedené vyloučeny z oboru správy obecní a municipální a přeneseny na státní finanční a měřické úřady. Podle § 4 vyměřují státní finanční úřady také obecní přírážky. Zůstala tedy obcím po zřízení státních finančních úřadů správa samostatných obecních daní (dávek). Podle § 5 téhož zák. vztahují se jeho ustanovení i na záležitosti v den účinnosti zák. (t. j. dne 3. března 1922) nevyřízené.

Ježto zároboková daň I. třídy sazba a—d podle shora uvedeného § 27 zák. čl. IX:1918 se stala samostatnou obecní daní (dávku), zůstalo vyměření této dávky i po vydání zák. č. 43/22 obcím a rozhodování v cestě instanční úřadům správním. V důsledku toho také stanovil čl. I odst. 3 vl. nař. č. 131/1922 Sb., že správa zárobokové daně I. třídy sazba a—d, která jest podle § 27 zák. čl. IX:1918 dávkou obecní, přísluší, jako dosud, samosprávným svazkům. K správě daní (dávek) nepatří pak pouze její předpisování, nýbrž i rozhodování o tom, má-li daň (dávka) již předepsaná býti poplatníku vrácena.

Nebyl tedy žal. úřad oprávněn prohlásiti rozhodnutí okr. úřadu o vrácení sporné daně za zmatečné a zrušiti je pro nepříslušnost. Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 10.613.

C e s t y. — Ř í z e n í s p r á v n í: Oprávnění obecních orgánů, vykonávajících silniční policii, k zákazu dopravy určitého druhu na veřejných silnicích?

(Nález ze dne 13. června 1933 č. 10.598.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 8348/29, 10.189/32.

V ě c: Město B. proti zemskému úřadu v Praze o uzavření ulice pro jízdu silostrojů — a Hanuš D. v B. (adv. Dr. Kar. Wolf z Prahy) proti těmž úřadu o odkladný účinek stížnosti k nss-u.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí z 9. listopadu 1930 zrušuje se pro nezákonnost; rozhodnutí z 8. října 1931 zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y: I. Městská rada v B. usnesla se dne 10. května 1928 na bezvýjimečném zákazu dopravy automobilové a cyklistické po silnici K.-ské, kterou označila jako cestu promenádní. Toto usnesení bylo intimováno Hanuš D., majiteli hotelu v B., k jehož hotelu jest příjezd po zmíněné silnici, při čemž zároveň odvoláno bylo povolení dříve poskytnuté, podle něhož mohlo vozidlo k hotelu D.-ovu po K.-ské silnici přijížděti a po ní